

han sagde: Vi skulle advare mod, at arbejdssøgende komme herind. Men jo mere Københavns Kommune slapper Adgangen for Folk til at faa Hjælp, jo mere vil man drage dem herind, og det var jo altsaa en betydelig Inkonsekvens af den højtærede Minister.

Jeg vil for Resten tilraade den højtærede Minister at læse Socialdemokratiets Pjece om de kommunale Valg. Saa vil han se, at det netop er kommunale Forhold, vi tale om, medens Ministeren vil give det Udseende af, at det slet ikke er kommunale Forhold, vi vælge Repræsentanter paa. Det er netop udpræget kommunale Forhold, der tales om i Pjecen, og som Repræsentanterne vælges paa. Det gøre vi i alt Fald gældende for vort Vedkommende. At man fra den Side, den højtærede Minister tilhører, har søgt at skjule dette, at det var kommunale Forhold, Arbejdernes kommunale Interesser, som Socialdemokraterne vilde varetage, bliver en Sag for sig. Det maa han skifte med dem, han tilhører.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Finansloven burde læses mere, end den bliver læst, thi saa vilde netop Arbejderne og Underklasserne i dette Land se, hvor lidt der kommer dem til gode. Selv det, den højtærede Minister henviste til, er jo kun en Begyndelse, maaske en god Begyndelse, men det er ikke nok, og derfor staa vi jo i dette Øjeblik og tale om noget andet og mere. Hvis Arbejderne i højere Grad vilde læse Finansloven og se paa de Bevillinger, som gives, vilde man ogsaa se mere end det, Ministeren omtalte, men rigtignok ikke Bevillinger i den Retning, vi ønske, men Bevillinger til andre Formaal, som jeg er sikker paa, Arbejderne ikke ville betragte som gavnlige, men tværtimod som skadelige, og ville anse for Udgifter, som ikke burde være affholdte. Kan Ministeren bidrage noget til, at Finansloven bliver udgiven i letfattelig Form, saa den blev tilgængelig for mange flere, og ikke bliver et saa tungt Apparat, som den nu er, og saaledes, at man drog de enkelte Poster frem og belyste dem, helst lidt kritisk, af Folk, som have Kendskab dertil, skulde det være mig en stor Fornøjelse. Jeg tror, det vilde være en fortjenstfuld Gerning. Det samme skulde ogsaa gøres med Hensyn til Indtægtssiden. Det er da muligt, at man vilde studse over, at vi i Virkeligheden udgive saa meget, som vi gøre.

Saa var den højtærede Minister inde paa et andet Spørgsmaal. Det er jo hans

Kæphest altid at tale om Arbejdernes Krigskasser. Men naar vi høre Tale om Krigsvæsen, ønsker man jo ikke fra den Side, hvortil den højtærede Minister hører, at det skal benyttes til noget saadant. Bevares, det ville de ikke have med at gøre. Det skal blot være til Forsvar. Jeg vil anvende den samme Betragtning paa Arbejdernes Kasser: det er Modstandskasser, det er Kasser, som skulle sætte Arbejderne i Stand til i paakommende Fald at yde Modstand mod Overgreb, som øves fra anden Side, ikke mindst, naar Arbejdsgiverne og med dem den højtærede Minister ville foretage Lockouter overfor Arbejderne. Thi det er ret hasarderet, at den højtærede Minister her vil staa frem og beklage sig over, at Arbejderne have opsagt nogle Overenskomster, som jo er en gammel Historie, naar han samtidig har været med til at stille yderliggaaende Krav til Arbejderne om en Forlængelse af disse Overenskomster. Den højtærede Minister er jo Medlem af Bladudgiverens Organisation og ved, at Typograferne i Provinserne have opsagt Overenskomsterne, fordi der er forskellige Ting, som maa ændres — det erkendes selv fra Bogtrykkerens Side. Hvad gør Ministeren saa sammen med de andre Bladudgivere? De sige: I skulle ikke alene tage Opsigelsen tilbage, men Overenskomsten skal forlænges paa 2 Aar. Det er det, man kalder Fred fra Ministerens Side: Det er et Krav fra Arbejdsgiverne til Arbejderne om at binde sig i endnu længere Tid til de gamle Overenskomster, som vise sig ganske ubrugelige i mange Retninger. Naturligvis bruger man Arbejdsløsheden til at føre disse Krav igennem.

Jeg har for øvrigt ikke mange flere Bemærkninger at gøre til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og den højtærede Minister. Jeg skal kun paa ny henstille at vedtage vort Forslag og ogsaa henstille til den højtærede Minister dog at se lidt mere velvilligt paa vort Forslag og paa den Afstand, som er mellem vort Forslag og det, som Flertallet har stillet. Thi jeg anser det for en Nødvendighed, at vi nærme os det noget mere, hvis vi skulle komme dem til Hjælp, som den højtærede Minister jo ogsaa selv siger, vi maa hjælpe.

P. Knudsen: Ogsaa jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser, Bemærkninger, som i øvrigt gaa i samme